

den Instrux, der blev meddeelt den nye Gouverneur, gik derfor ud paa, at han skulde lade sig det være særlig magtpaaliggende at bringe denne Sag under Forhandling med begge Kolonialraad. Dette har han altsaa gjort, og det er lykkedes derigjennem at komme overens med begge Kolonialraad om en Reduktion i den militære Styrke for begge Der samt tillige om en hensigtsmæssigere Ordning af den, hvorved der efter min og efter de Mænds Formening, som ere særlig bekendte med disse Forhold, vilde bevirkes, at Hærstyrken baade blev bedre i Stand til at opfylde sin Bestemmelse og tillige vilde koste ikke ubetydeligt Mindre. De Forslag, som saaledes ere vedtagne af Kolonialraadene, ville kunne gennemføres ved Anordninger, og dersom Kongen bifalder, hvad Kolonialraadene have vedtaget, vilde Anordningerne altsaa kunne faae Lovkraft, uden at det vilde være nødvendigt at besvære Rigsdagen i denne Sag, dersom der ikke var et Punkt i den gjældende Koloniallov, som blev berørt ved Anordningerne. Den gjældende Koloniallov af 1863 har nemlig i sig optaget visse Bestemmelser om, hvorledes Udgifter, som ere fælles for begge Der, skulle fordeles imellem disse, og da visse af Udgifterne til Hærstyrken ere fælles, bestemmer Kolonialloven ogsaa Maaden, hvorpaa disse skulle fordeles. Man har paa begge Der været enig om, at det vilde være hensigtsmæssigt at vedtage en Forandring i dette Forhold, og de Anordningsudkast, som ere vedtagne, gaa altsaa ud paa en Afvigelse fra de Bestemmelser, der findes i Koloniallovens § 53; men Anordningsudkastene kunne ikke vedtages, uden at den Hindring er fjernet, som indeholdes i den paagjældende Paragraf af Kolonialloven. Disse Anordningsudkast ere først komne mig i Hænde for ganske kort fiden, altsaa paa et Tidspunkt, da det ingenlunde i og for sig syntes mig heldigt at forelægge en ny Lov for Rigsdagen; men da Følgen af ikke at gjøre det vilde blive den, at enhver Udsigt til at faae denne nye Organisation vedtagen førend til næste Aar, blev afflaaren, saa har jeg anset det for at være uret imod disse Kolonier, om man i det Mindste i et helt Aar vilde forholde dem det

virkelige og væsentlige Gode, som vilde opnaas for dem ved, at disse Anordninger bleve vedtagne. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til Rigsdagen, om den ikke maatte finde, at denne Sag i og for sig er saa klar og derhos af saa liden Bigtighed for Moderlandets Interesser, at man endnu i denne Session kunde føre den igjennem Rigsdagen.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag vilde blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

3die Behandling af Forslag til Lov indeholdende et Tillæg til Lov af 2den Juli 1870 om Rønninger ved Toldvæsenet.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 4046 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet; Lovforlaget i sin Helhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjerede Ordet, fattes Lovforlaget (se Tillæg C.) under Afstemning ved Navneopraab, der var begjert af: H. M. Peteresen, Madsen, P. Nielsen, Zahle, Schroll, Chr. Jensen, B. Holm, A. Nielsen, Bach, S. Christensen, E. Andersen og S. Pedersen, Chr. Pedersen, Kruse, Jens Jørgensen, Rugaard, Jaaborg, S. P. Christensen, Thorup, N. Albertsen, S. P. Jensen, G. C. D. Müller og P. Pedersen (Maribo Amts 1ste Valgfreds), hvorved det, som af nedenstaaende Liste vil ses, vedtoges med 44 Stemmer imod 34.

Ja.

Jensen G.; Jensen, H.; Klein; Kofod; Larsen, E.; Larsen, E. G.; Leth; Møller, Høyer; Mørk, G. G.; Mørk, S. M.; Nyholm, C. B.; Nyholm, E. G.; Olsen; Povlsen; Raben; Ree; Rimestad, Chr.; Rimestad, C. B.; Rugaard; Sager; Schønheyder; Steenstrup; Tauber; Turen; Ulstrup; Ussing; Winther; Zahle; Zeilau; Bach; Bille; Brix; Casse; Dam; Senger; Fjord; Frølund; Gad; Hansen, G.; Hansen, S. A.; Hansen, N.; Holm, S.; Holm, B.; Holstein-Holsteinborg.